

פרשת תצווה - זכור

**"וזהפוך הוא" -
עלון בהפקת חברת הילדים**

שבת פרשת תצווה – פרשת זכור : מוציאים 2 ספרי תורה, בראשון קוראים שבעה קרואים בפרשת השבוע. בספר השני מפטיר בפרשת כי תצא (דברים כה', יז) :
"זכור את אשר עשה לך עמלק". אנו מצוים בקריאה זו לזכור את מעשה עמלק, קריאה זו היא מן התורה. יש מאחרונים סוברים שגם נשים חייבות לשמוע קריאה זו. **ההפטרה** : (שמואל א', טו') מתחילים מפס' ב' : "כה אמר ה'". אין אומרים אב הרחמים ולא מזכירים נשמות.
יום רביעי: תענית אסתר. הצום מתחיל בעלות השחר, ת"א : 4: 31. סיום הצום, ת"א : 18: 01.
פורים : יום ה', יד' בו. נוהגים להקדים מנחה לסעודת פורים.
בתפילות העמידה, בברכת "מודים" מוסיפים "על הניסים", וכן בברכת המזון אחרי "נודה לך".
מתוך עלון עונג שבת

שעור פרשת שבוע: עודד פרידמן

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.26	זמן תפילין /טלית	17.19	הדלקת נרות
8.56	סוף זמן ק"ש	17.30	מנחה א' 14.00 ב' 17.30
17.41←17.44	שקיעה		ערבית
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.30	מנחה וערבית	11.30	קידוש
18.01	צאת הכוכבים	17.15 ,13.30	מנחה 12.30 ,13.30
20.10	ערבית	17.45	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	18.15	צאת השבת

עַד דְּלָא יָדַע

במסכת מגילה, דף ז': אומרת הגמרא "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". יש משהו מוזר במאמר חז"ל זה- האם באמת צריך להגיע למצב כזה שממש לא נדע להבדיל "בין ארור המן לברוך מרדכי"? הרי ברור לכולם שהמן רשע ומרדכי צדיק, ולמה שחז"ל יצוו אותנו להתבלבל ביניהם? ידועים דברי המסילת ישרים "הנה הרוצה לפקח על עצמו... שיתבונן מהו הטוב האמיתי שיבחר בו האדם, והרע האמיתי שינוס ממנו", ואם כן מה כוונת חז"ל באומרם אמירה זו?!!

מצוות החג מחולקות לשלושה חלקים: (1) קריאת המגילה (2) משלוח מנות ומתנות לאביונים (3) מחיית זכר עמלק וקבלת התורה ברצון. שלושת חלקים אלו הם כנגד שלושת חלקי השלמות בעבודת ה' ע"פ המהר"ל: שלם עם בוראו, שלם עם חבריו ושלם עם עצמו. בכל אחד מחלקים אלו יש בחינת ברוך מרדכי ובחינת ארור המן, ובפורים חייב אדם להגיע למצב של שלמות עד שלא ידע להבדיל ביניהם.

בקריאת המגילה אנו נפגשים עם החלק הראשון, השלמות עם בוראנו. יש זמנים בהם אנו מרגישים שהקב"ה איתנו בכל צעד ושעל בו אנו הולכים, בבחינת ברוך מרדכי, ולעומתם יש זמנים בהם אנו מרגישים כאילו הושלכנו מעל ה' והוא כביכול עזב אותנו, בבחינת ארור המן. בפורים אנו מצווים להגיע למדרגת "עד דלא ידע", בה אין אצלו הבדל בקשר שלנו עם ה' במצבים השונים, ואנו מצווים להגיע להכרה שלא משנה באיזה מצב אנו נמצאים, אפילו הקשה ביותר, תמיד הקב"ה איתנו, כי אנחנו בניו שלו, ובן של מלך תמיד נשאר בן של מלך. בהכרה זו אנו נפגשים בקריאת המגילה, שם למרות המצב הקשה בו עם ישראל היה שרוי וההסתר הכי גדול שיכול להיות, עד שאפילו לא מוזכר שמו של הקב"ה במגילה, בסופו של דבר הקב"ה היה איתנו והצילנו מידם.

במשלוח מנות ומתנות לאביונים אנו נפגשים עם החלק השני, השלמות עם חבריו. יש לנו חברים טובים, שכיף להיות איתם ואנו סומכים עליהם, בבחינת ברוך מרדכי, וישנם אנשים שאנו פחות מסתדרים איתם, בבחינת ארור המן. בפורים אנו מצווים להגיע למדרגת "עד דלא ידע", בה אין הבדל בקשר שלנו עם האנשים השונים, אלא נמצאים ביחסים טובים עם כולם. במדרגה זו אנו נפגשים במצוות החסד שאנו מצווים לקיים בימי הפורים. הלכה שמדגישה רעיון זה היא ההלכה האומרת שבפורים "כל הפושט יד נותנים לו", לא משנה מי הוא ומהי הקרבה שלך אליו.

במחיית עמלק ובקבלת התורה מרצון אנו נפגשים עם החלק השלישי, השלמות עם עצמנו. מחיית עמלק וקבלת התורה הם עיקרון אחד הבא לידי ביטוי בשני אופנים שונים, סור מרע ועשה טוב. כשאנו לא שלמים עם עצמנו קיים פער בין הזמנים בהם אנו נמצאים בעולמה של תורה וסביבה רוחנית, בחינת ברוך מרדכי, לבין זמנים בהם אנו נמצאים בעולם הגשמי שמחוץ לבית המדרש, בחינת ארור המן. בפורים אנו מצווים להגיע למדרגת "עד דלא ידע", בה אין הבדל בין החיים בסביבה רוחנית ובין החיים בסביבה גשמית, אלא בכל מצב אנו יכולים וצריכים להיפגש עם הקב"ה. למדרגה זו אנו מגיעים ע"י קבלת התורה מרצון, מכיוון שכשהתורה מחוברת אלינו והיא חלק מאיתנו אז לא משנה איפה אנחנו נמצאים היא הולכת איתנו ומנחה אותנו- "בשכבך תשמור עליך, והקיצות היא תשיחך, כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים".

שבת שלום ופורים שמייח!!!

נריה לנדאו

מה בצלוננו?

מי אמר שאין חדשות טובות?

נכון לעת כתיבת שורות אלו (חמישי בבוקר), ב"ה חצינו את סף ה-400 מ"מ גשם, בניגוד לכל התחזיות השחורות של חורף שחון נוסף. מה שאומר שלא תמיד צריך להקשיב לנבואות קודרות - ותודה לבורא עולם שמרעיף עלינו חורף כהלכה.

פורים כבר כאן, ועל כך יעידו קולות הצהלה והפנים המאופרות מן הגנים, בית הספר המקושט, חדר האוכל המלא במודעות ובבובות פרסום לנשף, יעקב פרידמן-מלך התחפושות שמצהיל את רוחנו בכל ארוחה (ומנגד הודיה גינזברג במטבח גם היא מתחרה על התואר), הפנינג יצירת תחפושות – בקיצור איש בל יעדר, Purim is on the air.

גם אנחנו בעלון עושים "ונהפוך הוא" – והפעם (כמעט) כל העלון בהפקת חברת הילדים, מא- ועד יב', כתיבה, עיטור, דברי תורה ודיווחים – פרי ידיהם של ילדינו המתוקים. (כמה מבוגרים בכל-זאת הסתננו אל דפיו האחרונים של העלון...).

הודעת מערכת: בשל חג הפורים, תוקדם עריכת העלון בשבוע הבא ליום רביעי. אנא העבירו כתבותיכם עד ליום רביעי בבוקר. בנוסף לשוטר, נשמח לשמוע חוויות מקרנבלים ומחג הפורים ברחבי העולם – כיצד חוגגים במרוקו? בתימן? בארצות-הברית, בשוויץ ובארצות נוספות? ספרו לנו! תודה מראש.

*ולכט קוראיןו היקריט אנו מאחליט חט פורקט נפלא,
חט של השלת המסיכות שאין לןו צורק בן, חט של פניט ולב שמחית,
שנצליח להיות קלייליט ולפרוש את כל צבציןו היפיט - ולו ליוט אחד פשנה...
חט שמח!*

פתרון חידת ליפא מן השבוע שעבר:

הפתרון הוא - מגילה:

כאשר משביתים את השמחה, כלומר גיל, מה היא התשובה (נשארים עם האותיות מ',ה').

יישר כח לפותרים הזריזים:

שרה פולק

משפחת בן-עמי

משפחת וייס

וזאב קינן (קאופמן).

ולמי שלא פתר-לא נורא, בע"ה יהיו הזדמנויות נוספות להתמודד עם חידות ליפא בחגים הבעל"ט.

מאקום הקדמה – דבר מרכזת החינוך

זו כבר כמעט מסורת שאחד העלוניים בחודש אדר הוא בבחינת "ונהפוך הוא", והוא נכתב ומאויר רובו ככולו ע"י הילדים. לכל שכבת גיל מבית כולל ועד התיכון יש ייצוג מכובד בגיליון וזו ההזדמנות להודות לכל הילדים החמודים על שיתוף הפעולה המקסים.

גיליון זה של "עלים" נותן לנו הזדמנות לדווח על המתרחש אצלנו בחודשי החורף. למרות שתקופה זו של השנה מתאפיינת בשגרה ברוכה ובלמודים כסדרם, במערכת שלנו לא משעמם לרגע ויש פעולות ופעילויות לרוב.

תיכון: מחלקת הנוער של הקבה"ד (בניהולו של רזי בן יעקב) ארגנה סמינריונים בסופי שבוע לכל אחת משכבות הגיל ט' – י"ב. מעט רשמים מסמינריונים אלו תוכלו לקרוא בגיליון.

בחיבה הוחלט החודש, שכל שכבת גיל תעסוק בפרויקט כלשהו של נתינה.

נערי כיתה ז' ארחו נערים מקיבוץ ברור חיל במסגרת פרויקט "בר- מצווה". פרטים על השבת בהמשך הגיליון, רק נציין שהשבת הייתה מצוינת. ילדי ברור חיל לא הבינו בתחילה כיצד אפשר להעביר שבת שלמה ללא טלוויזיה, מחשב ואינטרנט. בסוף השבת, כשילדינו הציעו - ספק בצחוק ספק ברצינות - שעכשיו הם יתארחו לשבת בברור חיל, ענו להם ילדי ברור חיל: "לא כדאי לכם. אצלנו משעמם בשבת".

נערי כיתה ח' עסוקים מאוד בארגון "יריד פורים".

בפרויקט שכיתה ט' **בחרה לעשות** אנו נתקלים בקשיים טכניים, שאינם תלויים בנו. אנו בודקים כרגע אפשרויות אחרות.

גם בסניף בני"ע לא נחים. לאחר חנוכה הצטרפה אלינו מזל הקומונרית מטעם בני"ע (בינתיים נפרדנו משירית, שיצאה לשלושה חודשים ל"שביל ישראל". תודה רבה על החודשים שהיית איתנו, תיהני בטיול ותחזרי אלינו לחודשי הקיץ). בהמשך הגיליון תקראו על שני מערכי פעולה - האחד בנושא תפילה והשני בנושא נתינה, שהתקיימו לשבטים שונים בחודשים האחרונים בסניף.

מלבד זאת התקיימה פעילות סניפית בט"ו בשבט. הילדים נטעו מספר שיחים ליד יחידת המחשב ואח"כ נסעו ליום שדה וטיול קצר בחניון רעים. יישר כח למדריכים המשקיענים!

בחודשי החורף מתקיימת פעם בשבועיים לערך בערב שבת פעולה לחבראי ב' בסניף. תודה רבה לכל האנשים הטובים שהרימו את הכפפה, ושמים נפשם בכפם ויוצאים בערב שבת מביתם החמים כדי להעביר פעולה. חשפתם את הנערים לנושאים מעניינים ולנקודות מחשבה חדשות. תודה גם להילה וידס שלקחה על עצמה את ארגון הפעולות.

גם בבית כולל ובמפ"ל היו פעילויות רבות. בשני הבתים הילדים יצאו לפיקניק בחורשת הכלניות והשתתפו בערב חורף. בשני הבתים אנו מפעילים חוגים פעם בשבוע, שמעבירות המדריכות או ילדים מהחטיבה, כגון- בישול, אומנות, נגרות, קולנוע, דרמה ועוד. גם על חוויותיהם תוכלו לקרוא בהמשך.

וכעת לחוב מהעבר- הפדיון ביריד חנוכה היה כ- 3000 ₪. מחצית מהסכום נתרם לחסד אמיתי, שמאז הגניבה הגדולה מלפני שנה וחצי מצוי בלחץ של מזומנים, והחצי השני נתרם לגרעין יש"י, בו משרתת רננה לנדאו במסגרת השירות לאומי. על הגרעין ופועלו בהמשך הגיליון.

לסיום – בחודשי החורף קצת "נרדם" הלימוד מדור לדור. השבת אנו חוזרים ומרעננים את הלימוד. הלימוד מתאים לילדים מגיל גן ועד כיתה ו'. תודה רבה למיכל ואיתן הימן שעשו זאת במסירות רבה ולהילה וניצן ברביץ שלקחו על עצמם להחליף את משפחת הימן.

להתראות ב- 17:45 בבית הכנסת!

ר"ח אדר ב' - הספר

השנה, כמדי שנה בשנה, הכינה כיתה ט' את אירוע פתיחת החודש בבית הספר. השנה נבחר הנושא 'הדרדסים'. העבודה על הפרויקט לקחה כשלושה שבועות שבהם העלינו רעיונות, גזרנו, ציירנו, צבענו והפכנו חלומות למציאות. המנהלה הפכה לטירתו האפילה של גרגמל הרשע- סיר גדול, כלא לדרדסים, עטלפים ונחשים. בניין החטיבה קושט לפי חדרים, כאשר כל חדר ייצג את אחד מבתיהם של הדרדסים. הבית של דרדסית וגנדרני- נראה כמכון יופי, הבית של ישנוני וסטלני- הכיל מיטות, מזרנים, ציוד למשחק פוקר ועוד (רבים מהתלמידים ביקשו לבלות שם עד סוף השנה...), בבית של בר כוח- ציירו דרדסים מתעמלים, קיר מדליות ומזרני ספורט ואחרון חביב, הבית של זללני- ובו ספרי בישול, עטיפות ממתקים ומטבח. מרחב החטיבה היה הכפר- מקושט בפרחים ופרפרים, פטריות גדולות על דלתות הכיתות ושביל מאבנים.

בנוסף לקישוט בית הספר (לחפצים לבקר ולראות: עדיין ניתן לראות רבים מן הקישוטים במרחב החטיבה) הוכנה גם תכנית לבוקר: לחטיבת הביניים נערכה ארוחת בוקר בה הופיעו תלמידי החטיבה בהצגות של סיפור המגילה, חיקויי מורים ומערכונים קצרים. לאחר מכן, הוקרן בחדר המחשבים סרט שהכינה כיתה ט'. הסרט כלל קטעים מתוך תכנית הדרדסים שילדי כיתה ט' דובבו מחדש והתאימו לאירועים מהווי בית הספר.

במהלך העבודה גילינו מחדש את היצירתיות שלנו ואת יכולתנו לעבוד יחד לקראת מטרה משותפת- גם אם לא על הכל מסכימים. ראינו שוב, שכשמשוה חשוב לנו- אנו נותנים את הלב- ומצליחים. על כל הפרויקט ניצחה מחנכת כיתה ט', תרצה אורן. תרצה חלמה, העלתה רעיונות, סחבה והשקיעה בכל פרט קטן (ואפילו דאגה למצוא עבורנו את האופניים של יחזקאל, כדי שנוכל לתלות אותם! אופס, מקווים שלא סיבכנו אותך, תרצה!). בזכותה הפכו חילוקי הדעות למפריים ומעשיים, ובלעדיה לא היינו מצליחים להרים את הפרויקט. תודה רבה לתרצה!

אור ברט, תלמידת כיתה ט'.

שבת עם ברור חיל

השבת הגיעו אלינו ילדים בגילנו (כיתה ז') מברור חיל. הילדים הגיעו במסגרת שנת "בר – מצווה , בת מצווה " כדי ללמוד על המנהגים של השבת ולראות איך אפשר לשמור שבת שלמה. ביום שישי בצהריים היה סיור בבית הכנסת עם יצחק שלומי, אחר כך הייתה קבלת שבת עם בוגרים מהקיבוץ. בערב הלכנו לבית הכנסת, וכל אחד אכל אצל המשפחה שבה התארח. אחרי סעודת השבת הייתה לנו שיחה עם הרב ארי.

בשבת בבוקר הלכנו להתפלל וכל אחד הלך לעשות קידוש בביתו, ואת סעודת הצהריים אכלנו ביחד. במהלך השבת עוד הלכנו לבני עקיבא, שיחקנו בצהריים, דיברנו והיה ממש כיף וחוויתי. הייתה לנו שבת מעניינת מלמדת וכמובן חוויתית.

תודה גדולה ליצחק שלומי על הסיור, לבוגרים שבאו לקבלת שבת ולרב ארי על השיחה המעניינת. וכמובן תודה ענקית לרחלה המדריכה שהשקיעה והכינה את השבת!

שבת יפה! ילדי כיתה ז'.

סיכום סמינר "הקמה"

ביום חמישי אחר הצהריים יצאנו כ- 10 חבריה לסמינר של הקיבוץ הדתי ל 3 ימים, בקיבוץ יבנה. סמינר בנושא: "השלום כאידיאל".

כשהגענו לקיבוץ יבנה הייתה שיחת פתיחה שאותה העביר לנו רזי, רכז הנוער בקיבוץ הדתי. נושא השיחה היה על הרמה הגבוהה של הסמינר ועל כך שאין חובתו של אף ילד להיות פה, ומי שהגיע, הגיע מתוך רצון ובגרות ללמוד ולגלות. אחרי השיחה חילקו אותנו ל 4 יחידות מעורבות מכל הקיבוצים - שלוחות, יבנה, בארות יצחק, עלומים, וכו'.

המטרה המרכזית של הסמינר הייתה לתת לכל אחד מאיתנו קצה חוט למחשבה וללמד אותנו לפתוח את עצמנו להקשיב לדעות שונות של אנשים בנושא השלום. בהמשך הערב היו לנו שיחות מעניינות ומעמיקות עם אנשים שונים בדעות שונות. אחרי השיחות התחלקנו ליחידות שבהם כל ילד יכל לדבר ולשתף את היחידה שלו במחשבותיו והרהוריו.

למחרת, ביום שישי בבוקר הייתה לנו השכמה מוקדמת, התפללנו ויצאנו לעוד יום מלא בחוויות ושיחות. את הדברים ניסו להעביר לנו בעזרת שיחות אבל גם בעזרת משחקים, הרפיה, כתיבה וכו'... בערב הכנסנו את השבת באווירה נעימה ומוזיקלית. בערב השבת הייתה לנו ארוחה שבתית ומלאה בשירים. אחרי הארוחה היו לנו שיחות ודיון מעמיק עד אמצע הלילה.

בשבת בבוקר קמנו לתפילה והיו לנו עוד כמה שיחות וארוחת שבת ואז היה לנו שעתיים חופשיות שיכולנו להכיר את החבריה יותר לעומק.

הוצאנו את השבת בהבדלה חגיגית, נפרדנו מכולם ויצאנו הביתה עם קצה חוט למחשבה וחיוך ענק על הפנים!):

מה הכי אהבנו בסמינר:

הכי היה כיף בסמינר שהאחרים והמרצים הסתכלו עלינו בגובה העיניים, והקשיבו בעומק למה שיש לנו להגיד, האווירה הייתה ממש טובה, וכל אחד מאיתנו למד המון. מחכים לסמינר הבא.

כיתה ט'.

סמינר כיתות "ה" הקיבוץ הדתי - כלל ופרט

בסוף השבוע של פרשת יתרו התכנסה שכבת "ה" של הקיבוץ הדתי בבארות-יצחק לסמינר העוסק בשאלת היחיד והחברה: כמה אנחנו צריכים לדאוג לזכויות הפרט שלנו והיכן אנחנו צריכים להקריב אותן למען טובת הכלל? הסמינריון היה בנוי מיחידות שאותן העבירו מדריכים ממדרשת "תורה ועבודה". בנוסף, ערכנו היכרות ראשונית עם מושגים כלכליים בסיסיים (נא לא לבחון אותי כשתפגשו אותי ברחבי הקיבוץ) וראינו במו עינינו את התופעה הבעייתית הקרויה "תרבות הצריכה".

ללא ספק, נקודת השיא של הסמינר הייתה התפרצות אנרגיה בערב יום חמישי בצורת קורס קצר לריקודים עם. דמיינו לעצמכם חבורה של קיבוצניקים יקים לומדים ריקוד עם לצלילי איל גולן ושירו ג'ונגל! מראה מלבב. (אני חוזר ומבקש לא לבחון אותי גם על התנועות).

בסמינר הייתה אווירה טובה ונעימה והתחדשו לי עובדות מעניינות וחשובות.

מרק ברנצ, כיתה "ה".

לפני כשלושה שבועות יצאנו לסמינריון של הקיבוץ הדתי בנושא "יהדות ודמוקרטיה". ביום חמישי בערב הגענו לקיבוץ לביא, שם נערכו יחידות פתיחה בהם נדרשנו להגדיר את זהותנו (מבחינה יהודית, ציונית, ישראלית וכו'...). לאחר מכן יצאנו לקיבוץ פלך של השומר הצעיר לפגוש מקרוב ולהכיר את עמדתם בנושא. לדעת רבים מהם, הערך העליון בחיינו הוא הדמוקרטיה ובתוכה יבחר כל אדם את אורח חייו.

קמל, רכז המגזר הערבי בתנועת הנוער העובד והלומד. לטענתו של קמל, מדינת ישראל המוגדרת כמדינה יהודית אינה מתנהלת באופן דמוקרטי מפני שאינה מעניקה שוויון זכויות מלא לערביי ישראל. בצהרי היום נסענו ל'אור הגנוז' - קיבוץ חרדי של בעלי תשובה (מסתבר שיש יצור כזה...). נפגשנו עם אסף משה שעובד במכללת "אילימה", מכללה לרפואה משלימה ברוח היהדות, שם ראינו כי ניתן לקיים אורח חיים סוציאליסטי יהודי המבוסס כלשונם על "ואהבת לרעך כמוך" בקבוצה קטנה, השאלה היא אם אפשר להחיל זאת על מדינה שלמה עם אזרחים שלהם מגוון דעות.

לקראת שבת חזרנו לקיבוץ לביא. בבוקר, לאחר תפילה עם הקיבוץ היה קידוש ולימוד עצמאי של מקורות יהודיים הקשורים לדמוקרטיה, ולאחר הסעודה התיישבנו ליחידה בנושא המדינה היהודית היוצרת לעיתים כפיה דתית העומדת בסתירה לשלטון דמוקרטי.

אחה"צ ישבנו לסעודה שלישית, יחידת סיכום קטנה, וחזרנו לקיבוץ עם שאלות מחשבות ותהיות...

דיווח: יומם רוצי ונתנא אסולין (כתה יא').

יחזקאל ישראלי

במסגרת השירות הלאומי שלי אני נמצאת בגרעין יש"י, גרעין חדש המורכב מזוג צעיר 6 בנות שירות הנמצא בשכונת קריית משה ברחובות.

שכונת קריית משה הינה השכונה בעלת הריכוז הגבוה ביותר של בני העדה האתיופית בארץ. זו שכונה מדהימה, עם אנשים מיוחדים ותרבות מיוחדת, כולם מכירים את כולם (כמעט כמו בקיבוץ...). ויש תחושה חזקה של אחדות ומשפחתיות (רובם גם קרובי משפחה בצורה זו או אחרת...). עם זאת, קשיי העלייה הרבים, תחושת הניכור הגדולה בקרב המבוגרים והנוער והמצב הסוציו-אקונומי הנמוך, מביאים להרבה אלימות, פשע, ונדליזם, נשירה ממוסדות החינוך ומהצבא וכד'.

במסגרת פעילות הגרעין אנו פועלות בחלק מן הגופים הקיימים בשכונה ('מגדלור' של עמותת על"ם, במתנ"ס-בקבוצת מנהיגות ופרוייקט 'בת מצווה') ובסניף בני עקיבא המהווה מקום משמעותי מאוד עבור הילדים והנוער. בנוסף, ישנן פעילויות גרעיניות-פעילויות בשכונה אותן מארגנות כל הבנות של הגרעין ביחד. כגון: פעילות לילדים בשבתות אחה"צ, פעילויות בחגים וכד'.

הילדים והנוער בשכונה מתמודדים עם תחושת ניכור גדולה הן כלפי העדה האתיופית, המשפחה והמנהגים, והן וכלפי מדינת ישראל... קיים ניתוק גדול בין הורים לילדים וקשיי ההסתגלות של ההורים מקשים מאוד על תפקוד נורמטיבי של הבית. אנו רואים צורך רב בחיבור וגיבוש הזהות הישראלית והיהודית עבור בני העדה- ובפרט עבור הנוער, וכן בנתינת אלטרנטיבה חיובית, משמעותית ומצמיחה לשהות ברחוב.

כרגע, הגרעין עוד לא ממוסד בצורה מסודרת והפעילות מתבצעת ע"י תרומות. זכינו לקבל חלק מכובד מכספי יריד הצדקה המסורתי הנערך בחנוכה למען פעילויות הגרעין, ובינתיים הספקנו להשתמש בחלק מהסכום להקדה גדולה שערכנו בשכונה בראש חודש אדר שהייתה ב"ה מאוד מוצלחת! תודה גדולה על התרומה היפה!! כיף להיות חלק מקהילה בה ערכי הנתינה כ"כ גבוהים!!

תנא אסולין

נ.א. אם ישנם חברים המעוניינים לתרום באופן אישי לגרעין, ניתן לשים בת.ד. של משפחתי במעטפה

ולציין: עבור גרעין יש"י.

מה נצפה בבית הכולף? ילדים מספרים

הכלניות פורחות, היום נעים ואנחנו הולכים לכלניות. ובחורשת הכלניות אכלנו ארוחת צהריים ושיחקנו. אחר-כך חזרנו לבית כולל וקיבלנו ארוחת ארבע, והלכנו הביתה. הפעילויות בבית כולל בתקופה האחרונה: מי שרוצה להכין פעילות בבית כולל מכין כל פעם בנושא אחר, למשל איי, חורף וחיות. אנחנו נהננו מאוד בתקופה האחרונה מקוות שיהיה לכולם פורים שמח ועליז.

אודס הימן כיתה ד', אחינועם הלואי כיתה ב', נצט'קסון כיתה ד'.

אנו קופצים בחבל ורצים בכדורגל, וכולם שמחים שיש הרבה חדרים. יש כל מיני ילדים אשר עושים פעילויות נחמדות שחבל לפספס. אנחנו צוהלים ושמחים שיש את בית כולל. כל יום שני יש חוגים-דרמה, ספורט, חוקרים צעירים, אפיה ונגרות.

נ'י ברט כיתה ב', דרוך שטרן כיתה א.

כאשר הילדים מגיעים מבית הספר, אוכלים ארוחת צהריים ובסוף אחת המדריכות מודיעה הודעות ואחר כך זמן חופשי: בימי שני יש חוגים עם המדריכות ספורט- בחוג אנו מתאמנים בכל מיני משחקים הקשורים לספורט. אפיה- בחוג אנו אופים כל מיני מאכלים ולוקחים הביתה. חוקרים צעירים- אנו חוקרים את הנעשה בעולם ואיך כל דבר נוצר. דרמה- אנו מכינים הצגות. נגרות- בחוג אנו בונים דברים מעצים שמצאנו.

(מספר בנות מכיתות ב' ו- ד' עביקשו להיאר צילום עס).

מצאתם צל תפילת e-בת?

בכל שבת בבוקר, בשעה 9:45, מתאספות בבית המדרש בנות מכיתות ב' ו-ד' לתפילת בנות מיוחדת. בפתח תמיד מחכות לנו בפנים מאירות רתם וייס וגליה ותהילה לנדאו, המלוות הבוגרות של התפילה. לקראת המפגש הראשון הן הכינו לנו סידורים מיוחדים עם סימונים ותוספות וגם סימניה שמסבירה את הסימונים שבסידור (מתי צריך לעמוד, מתי להשתחוות). כך אנחנו מתפללות תפילה שמתאימה לכיתות ב' ו-ד' ומתחילות לדעת מה מתפללים בבית הכנסת בשבת. לא כל כך הכרנו את תפילת השבת, ובהתחלה היה לנו קשה להתפלל תפילה שאינה מוכרת כלל וכלל. תפילת "שמונה עשרה" הייתה עיקר הבעיה. רק בנות ספורות הכירו אותה. גם לזה גליה, תהילה ורתם מצאו פתרון: בנוסף לסימונים שבסידור כל פעם אחת מהן מתפללת בקול והשתיים האחרות מסתובבות ועוזרות למי שצריכה. היום, אחרי חודש וחצי של תפילה משותפת, אנחנו מרגישות שאנחנו מתקדמות, ובהמשך נוכל להיכנס לתפילה בבית הכנסת בלי קושי, כי כבר נכיר את התפילה.

עבת הלואי, אוריה ולי סט.

מהנצחה בקני-צקיקא

חודש תפילה - שבט מצלות

לשבט מעלות היה חודש שווה במיוחד, מלא בפעילויות מעניינות ומהנות בנושא התפילה. בשבוע הראשון הייתה פעולת פתיחה שבה הינו צריכים לגלות מה מסתתר בתוך תיבת האוצר שהמדריכים הביאו לנו, ואז גילינו שבתוך התיבה מסתתר סידור, וכך התחלנו את החודש. בשבוע השני התאספנו כולנו "בבית הקולנוע שבקיבוצינו" (המועדון לחבר) וראינו את הסרט "מבול של צרות" שגם קשור לנושא התפילה, ובסופו ממש נהנינו. בשבוע השלישי זה היה השיא של כל החודש הנפלא הזה, המדריכים הכינו לנו משחק: "המרוץ לבית כנסת" (בנתיבות), היינו צריכים לעבור בכל מיני בתי כנסת וכך הכרנו בתי כנסת ועדות שונות. בשבת, היה לנו עוד הפתעה שקשורה לחודש: אחרי שהמדריכים סיכמו את הנושא הם הביאו לנו את ההפתעה השווה ביותר: **סידור!** לפעמים אנשים חושבים שמתנה חייבת להיות משהו גדול ויפה אבל מתנה יכולה גם להיות סידור, וזה בעצם המסר של החודש הזה. ובקיצור רצינו להודות למדריכים שאין עליהם בכל העולם: נריה לנדאו, שחרית מינה, נריה גינברג וזמר אפרים על החודש הנפלא והמהנה הזה!

תודה רבה

אריאל שילר ונצה לנדסמן - שבט מצלות.

חודש נתינה - שבט נבטים

שבט נבטים עסק בחודש האחרון בנושא הנתינה. החניכים למדו שאפשר לתת גם בלי לקבל תמורה, ושזה כיף לתת ולשמש אחרים. החניכים למדו שחשוב לתת, לעזור ולשמח אחרים. במהלך החודש נסענו לתת לחיילים בנחל-עוז עוגיות שהכנו במיוחד בשבילם, החניכים נהנו מאוד לתת והחיילים נהנו לקבל.

הדס צברון וחניכי שבט נבטים

תחרות תחפושות

מלא פרסים!!

פופקורן
צ'מבלולו
גלידות

היכוננו! היכוננו!

באולינג
ועוד
מתקנים

יריד פורים התשע"ב יוצא לדרך!!!

ביום חמישי, יד' באדר

בין השעות 10:00-12:00

בחדר האוכל,

רכבת
וטיול

נחגוג כולנו בתחפושות, משחקים ופרסים.

את היריד הזה לא מפספסים!!!

בואו בשמחה עם הרבה מצברוח טוב!

כתה ח'

רכיבה על
סוסים

מתנפחים!

מחסן תחפושות

בילדותי היה עבורי הפורים זמן מלא שמחה והתרגשות. בקיבוץ שלי (יחיעם) היה מחסן תחפושות עמוס וגדוש כל טוב. כל ילדה וילד מצאו בו את התחפושת הכי יפה והולמת. המחסן הזה זכור לי כמקום קסום ומופלא שבו מתגשמים כל חלום ומשאלה. כיום, בבגרותי, פורים עודנו מרגש ואהוב עליי במיוחד. ובדמיוני אני רואה איך מחסן התחפושות, כאן, בסעד, הופך למקום ייחודי שכזה, שבו כל איש, אישה, ילדים ומבוגרים –

את מבוקשם ואת שבעיני רוחם מוצאים. "זקני" סעד יודעים לספר על ימים בהם כרמלה הפעילה מחסן תחפושות מפואר ומיוחד – וגם היום אפשר ליצור מקום בו יתחפשו בשמחה כל אחת ואחד. המחסן של ימינו יהיה קוסם ועשיר אם נרתם לעניין ונתרום – חפצים, אביזרים תלבושות: תיקים, תכשיטים, שעונים, כובעים, מטפחות, צעיפים, פאות, כפפות, משקפיים, חגורות. כמובן גם בגדים שונים ומשונים, ולא לשכוח: גם תחפושות של ילדים! המחסן מחכה להתחדש ולהתמלא באוצרות מגוונים.

מוזמנים לתת ולמסור, עכשיו ולאורך השנה כולה!

בברכת שמחה ואורה גדולה! **שמר סמיט.**

הילדים של היום – כמה הם מתחפשים?

סקר תחפושות בגן גפן ובגן דקל

התחפושת הכי פופולארית היא תחפושת מבית המלוכה – 7 ילדים אמרו שהם מתחפשים למלך, מלכה, נסיך או נסיכה. התחפושת הבאה בתור – לוחם/נינג'יה – 5 ילדים. לאחר מכן יש שיוויון: התחפושות כלה ומכשפה וכן החיות: קוף, אריה/ציטה וחיפושית – זכו כל אחד מהם לשני מתחפשים.

תחפושות נוספות שהילדים בחרו להתחפש בהם: (ילד אחד לכל תחפושת) - תותית, עוגה, ליצן, שוטר, כבאי, פיראט ועוד...

פורים שמח! מאיה אורלוב.

לפני קריאת מילת אסתר

"... אני פורים שמח ומבדח..." כך אומר שיר הילדים הידוע, ואנחנו, בצד הכנת משלוחי המנות, מתכווננים לקריאת מגילת אסתר. השבוע פגשתי בדרכי את ריבי והיא הזכירה לי שיש לעשות משהו בעניין הקריאה השקטה של המגילה, שהפכה בשנים האחרונות לקריאה רועשת מאין כמוה, "הרי כתבת מייד אחרי פורים בשנה שעברה משהו בעניין, אולי כדאי להזכיר ולהתריע?" לקחתי על עצמי לכתוב את הדברים גם בשמה, נכנסתי למחשב ומצאתי את הדברים שכתבתי אשתקד והרי הם לפניכם בהשמטות קלות:

"... הרעש היה בלתי נסבל! בצד הכאת המן רבתי נשמעו גם בכיות של ילד/ים שלא פסקו. קצת היסטוריה לא תזיק, לכן אני רוצה לחזור לימים בהם החלטנו, כמה חברים, להקים קריאה בה לא ייעשה שימוש במיני חוצרות, רעשנים, הכאות על השולחן וכדו' ונוכל לצאת ידי חובת קריאת המגילה, בה נשמע כל מילה ומילה. לי הדבר היה חשוב כפליים כי אני באה ממסורת שאין מרעישים כלל בשעת הקריאה. התרגלתי כמעט לכל המסורות הנהוגות בסעד, אבל קריאת המגילה הרועשת פשוט לא מתחברת אלי.

מאז התחלנו בקריאת המגילה בחדר האוכל חל סחף אטי אך מתמיד. חברים שאהבו לקרוא את המגילה בחיק משפחתם החליטו לתפוס טרמפ על היצור החדש, ואף כי היה כתוב על לוח המודעות "קריאה שקטה", התחילו להשתלט ופה ושם להפעיל רעשנים "בשקט". והסחף לא נעצר, מרעשנים בשקט הגיעו גם צפצפות ומיני כלים כדת המלך, וגם ילד שבוכה בקול לא הקפיץ את הוריו להוציאו החוצה כפי שנהגנו בעבר. עכשיו כבר לא כותבים על לוח המודעות "קריאה שקטה", מפירי השלוה ניצחו!

ואנו, אלה הרוצים באמת לשמוע כל מילה ומילה כהלכה לפי מנהג אבותינו, מה יהא עלינו? ... החלטתי לכתוב עכשיו **ואולי בספר דברי הימים למלכי ועדת דת ייכתב שיש לעשות מעשה לקראת פורים הבא.**

עד כאן דבריי מאחרי פורים שעבר ועכשיו יחד עם ריבי ועוד חברים רבים אני שבה ומבקשת, הן מועדת דת והן ממשותפתי **הקריאה השקטה** בחדר האוכל להשיב עטרה לישנה, והדת תינתן בסעד הבירה. בהצלחה!

ערה צרנון

פורים כבר בשער וכמסורתנו מזה שנים, נקיים גם השבת, שבת 'זכור' (שבת פר' תצוה) תפילת מנחה לנשים וקריאת "זכור".

נפגש בשעה **13.00** ב ד י ו ק במועדונית של החטיבה.

13.00 תפילת מנחה וקריאת "זכור"

13.20 שיעורה של שרית צ'ימבליסטה

כולכן מוזמנות!

להתראות, הצוות המארגן

נא להכיר – יונתן וליאורה ברנסקי

יונתן – איש צבא קבע, משרת באוגדת עזה, וליאורה – סטודנטית לסייעוד בבית חולים "מאיר", כפר סבא – הגיעו לסעד כתושבים לפני כמה חודשים, עם ילדיהם:
אמיתי ואוריה – בני 13.5, לומדים בכתה ח' בישיבה לצעירים בכפר מימון, מיכאל – בן 8, כתה ב' בדע"ת, נילי ואיתן בני 6.5 בכתה א', בדע"ת.
משפחת ברנסקי הגיעה מעלי, ומתגוררת כיום ב"בית של וייס".
טלפונים: **בית: 2119, יונתן: 057-8183822, ליאורה: 054-4597522**

הצגנו לפניכם כמה שאלות הכרות קצרות:

מדוע בחרתם לבוא לסעד? שנינו היינו בשל"ת בסעד לפני 22 שנה, ויש לנו זכרונות נעימים, לכן כשיונתן התחיל את התפקיד באוגדת עזה עלתה בראשו האפשרות לעבור לקיבוץ. בדקנו מול עופר ולא היו בתיים אז התחלנו את השנה בעלי. לאחר כמה חודשים עופר התקשר ואמר שהתפנה בית, קצת קטן, קצת ישן... החלטנו להיות קלילים וגמישים ותוך חודש היינו פה, ואנחנו מאוד שמחים על המהלך.

איך עברה עליכם התקופה הראשונה בקיבוץ? מצויין, אנשים מסבירי פנים ומכניסי אורחים. גם הילדים מאוד שמחים ונהנים.

מה אתם אוהבים כאן? את הנוף, את השלווה, את האווירה ואת הגיוון.

ולמה עדיין קשה לכם להתרגל? לכיור אחד במטבח...

מסר או מילה לסיום?

את החינוך והערכים של קהילה אפשר לזהות לפי ילדיה. האופן שבו קיבלו ילדי סעד את הילדים שלנו לתוכם אומר הרבה על המקורות שמהן הם יונקים, ועל כך תודתנו והערכתנו. אשריכם!
דבר נוסף, הבאנו איתנו את ה"כלבלב" שלנו - מיץ. הוא בתקופת הסתגלות... ואנו מקווים שהוא לא מפריע את מנוחת השכנים. אם כן – נשמח אם תגידו לנו.

ליהודית וחיים אפשטיין

ולכל המשפחה

מזל טוב וברכות חמות להולדת הנינה

נכדה לאילנה ויעקב

בת לפזית וצבי אפשטיין

ליונה רוזנטלר

ולכל המשפחה

ברכות ואיחולים להולדת הנין

נכד ליעל ועופר בן-ישי

בן לעמית ושני

לחברנו יעקב גורן

ליום הולדתך השמונים

רוב ברכות ואיחולים

שתזכה לבריאות ונחת

עוד הרבה שנים!

לציונה ומיכאל פרקש

ולכל המשפחה

מזל טוב ורוב ברכות

לנישואי הנכד

בנם של דגנית ויואב מליח

יוגב עב"ל לבנת

למרים רוזנמן

ולכל המשפחה

ברכת מזל טוב לבבית

לחתונת בנם של מושיקו ורוחי רוזנמן

אור עב"ל חיותה